

Landskap: *Småland*Upptecknat av: *Bengt Larsson*Härad: *Tunnstads*Adress: *Magnus Renbocksg. 5 Lund*Socken: *Markaryd*Berättat av: *Viktor Nilsson*Uppteckningsår: *1945*Född år *1872* i *Kuultet, Markaryd**Hb alm till glosor.**s. 1.**Lytten.**s. 1.**Kloka.**s. 1-2.*

Skriv endast på denna sida!

Det var t. s. m. unga bönder, som lade till glassen.
De lade kross av kalam utanför dörrarna. De lade kalam
i ladgluggarna.

Barn kunde få sår på ryggen. Då kunde
modern, när hon gick bakom barnet, ha stött
sig mot en björk. Då skulle hon ta barnet av det
trädet, koka den och ge barnet att dricka.

Botemedel mot lyta var att skära en torva och
lyfta opp den och dra barnet igenom.

Johannes' (en goldman) kusken kunde bota
folk. Ett par pruntimmor kommo hem till henne.
Sjukdomen var sänd av någon annan. Den som hade
sjukdomen, skulle sitta på en stubbe inne i rummet
Johannes' kusken gjorde (virade) om stubben med rep,
och satte träkilar i. Då skulle den som skickat det
onda, få tillbaka det.

Viktor Nilsson berättade: "Det var en här borte.
Han skulle gå hem. Men han kunde knappast komma

han. Hur han gick, så kom han dit igen. Någon persedel, som de haft i kyrkan, fick de lov att vända om så.

Viktor Nilsson berättade: "Min morfar trodde inte på Anders Hansson (klök gubbe i Hallaryd). Men han skickade ändå en av sömarna till honom. Ett kreatur hade blivit borta på bete. Men när soven kom till Anders Hansson, sade denne: "Den gubben tror aldrig på mig." Och kreaturet var borta och kom aldrig igen."

Hallarydgubben (= Anders Hansson, klök gubbe) hjälpte dräng hos en bonde (i Gjuhult?) som var klök. Länsmannen skulle ta honom ^{Hallarydgubben}. Men skjutsen körde ut i en åker. "Skippa jag följa med?" sade Hallarydgubben. Och länsmannen måste släppa honom, och då gick det att köra.

Hallarydgubben hade en dotter, som kunde en del, mest skapa till rätta saker, som det blivit borta med.